

Temat tygodnia: Tajemnice książek

4.05.2020 poniedziałek „Czym są dla nas książki”

1. Ćwiczenia poranne

<https://www.youtube.com/watch?v=ozI7YcVASgo>

2. „Niewidzialna zagadka” – doskonalenie percepcji słuchowej, rozbudzanie wyobraźni. R. włącza nagranie z odgłosem przekładanych kartek, a dzieci wysuwają propozycje, co to może być. R. wyjaśnia, że odpowiedź znajduje się w worku. W nieprzezroczystym worku ma kilka książek. Wybrane dziecko przez worek dotyka zawartości i próbuje odgadnąć, co jest w środku., książki, nieprzezroczysty worek
3. „Mapa myśli” – ćwiczenie na budowanie wypowiedzi i formułowanie pytań. Dzieci dzielą się swoją wiedzą na temat książek. R. może zadawać pytania pomocnicze: *Co to jest książka? Z czego jest zbudowana? Jakie mogą być książki? O czym mogą być?* itp. Dzieci stawiają również pytania, na które chciałyby poznać odpowiedź.

R. rysuje mapę myśli za pomocą prostych słów i symboli.
4. „Ulubione” – swobodne wypowiedzi dzieci na temat ulubionych książek. Budowanie dłuższych wypowiedzi. R. prosi dzieci, by opowiedziały, jakie książki lubią i dlaczego.
5. *Książka*– wysłuchanie wiersza Anny Kamińskiej pod tym samym tytułem i rozmowa na temat treści utworu.

Wiersz Anny Kamińskiej „Książka”

Proszę Rodziców o przeczytanie wiersza:

Anna Kamińska „Książka”

Czemu książka stoi niema?
Może o czym mówić nie ma?
Jej literek czarne rzędkie
smutne jak jesienne grządki.
Czemu taka nudna, pusta,
jakby jej zamknięto usta?
Aż tu nagle, moja miła
niema książka przemówiła.
I gadała, i śpiewała,
czego nie opowiadała,

O przygodach, awanturach,
ptakach, kwiatach, morzach, górach.
Gdzie to wszystko w niej mieszkało?
Jak to wszystko w niej drzemało?
Chyba nie ma o co pytać;
nauczyliśmy się czytać

Po przeczytaniu wiersza R. zadaje dzieciom pytania: *Czemu początkowo książka była smutna? Czy miała kolorowe obrazki? Dlaczego nagle zaczęła być ciekawa dla osoby mówiącej w wierszu? Co się zmieniło?*

6. Piosenka „Lubimy bajki”

Wysłuchajcie piosenki i spróbujcie ją zaśpiewać.

Lubimy bajki

Muz. T. Strąg, sł. S. Karaszewski

1. Oj rety, rety, co tu się dzieje,
wszędzie są wróżki i czarodzieje.
To nie do wiary, ja chyba śnię,
wszystko, co zechcę, to spełnia się!

Ref.: No, bo my lubimy bajki,
wtedy, kiedy jest nam źle.
My lubimy takie bajki,
które dobrze kończą się.

2. Jeden ruch różdżką, jedno zaklęcie,
oto księżniczka tańczy z księciem.
Wróżka Kopciuszka stroi na bal,
tylko macochy trochę mi żal.

Ref.: No, bo my lubimy bajki,
wtedy, kiedy jest nam źle.
My lubimy takie bajki,
które dobrze kończą się.

3. Abrakadabra, hokus-marokus,
w czarach jest siła i mnóstwo pokus.
Dla czarodzieja przestroga ta,
aby nie zbudził śpiącego zła.

Ref.: No, bo my lubimy bajki,
wtedy, kiedy jest nam źle.
My lubimy takie bajki,
które dobrze kończą się. (×2)

<https://www.youtube.com/watch?v=L2PQj85PYDY>

6. **„Do czego nam książki?”** – formułowanie przez dzieci hipotez na podstawie własnych doświadczeń. R. nie poszerza wiedzy dzieci bezpośrednio, lecz one same zdobywają ją podczas kolejnych zadań w całym tygodniu i decydują, kiedy uzupełniają siatkę wiedzy.
7. **„Do czego nie są książki?”** – rozmowa kierowana, zwrócenie uwagi na niewłaściwe korzystanie z książek. R. sugeruje, że skoro dzieci wiedzą, do czego są książki, to teraz niech wskażą, do czego nie są. Dzieci podają swoje pomysły.
8. **„Regulamin postępowania z książką”** – zabawa dydaktyczna z wykorzystaniem **KP4.9b**. Dzieci oglądają obrazki wskazane na karcie i zastanawiają się, jak jeszcze należy lub nie należy postępować z książkami.
9. **„Szpital dla książek”** – zabawa w reperowanie zniszczonych książek. R. wypisuje na karteczkach liczby, które oznaczają poszczególne role:
 - 1 – dzieci segregują książki na „chore” i „zdrowe” (czyli uszkodzone i nieuszkodzone);
 - 2 – dzieci transportują książki z biblioteczki do stolików (dla urozmaicenia mogą to robić autami);
 - 3 – dzieci pielęgniarki tną taśmę klejącą i folię na okładki;
 - 4 – dzieci lekarze przyklejają taśmę;
 - 5 – dzieci transportują książki ponownie do biblioteczki • karteczki z liczbami, książki, taśma klejąca, folia

10. Blok zajęć o emocjach – wstyd. „Wstyd” – zabawa ćwicząca słuch fonemowy.

Dzieci rozwiązują zagadki słuchowe i w ten sposób odsłaniają kolejne litery układające się w nazwę emocji. R. po odgadnięciu kolejnych liter przypina obrazki z ich zapisem graficznym na tablicy. Po przypięciu wszystkich liter dzieci próbują odczytać powstały wyraz.

R. zadaje dzieciom pytania: *Co słyszysz na początku wyrazu „wypożyczać”?* *Co słyszysz na początku wyrazu „stolik”?* *Co słyszysz na końcu słowa „grzbiet”?* *Co słyszysz na końcu słowa „grzeczny”?* *Co słyszysz na początku słowa „druk”?*

Ale wstyd!– słuchanie i analiza treści wiersza Dominiki Niemiec.

Ale wstyd! Dominika Niemiec

Dnia pewnego ciepłą zieloną wiosną

mała Ania patrzyła, jak kwiatki rosną.

A że chciała narysować sobie takie ładne kwiatki,

umieściła je na książce, na środku okładki.

Wiem, powiecie, że Ania książkę tak zniszczyła,

ale jeszcze ta historia wcale się nie skończyła.

Ale wstyd!

Siostra Ani, gdy tylko spostrzegła jej poczynania,

zaczęła szukać jakiegoś rozwiązania.

Chciała książkę wyszorować szczoteczką i wodą.

Może one na ten kłopot coś pomóc tu mogą?

Ale zamiast się poprawić, wszystko się pogorszyło,

bo książce to pranie wcale nie posłużyło.

Ale wstyd!

Mama, gdy zobaczyła poczynania swoich córek,
za zniszczenie książki dała im porządną burę.

Bo się okazało, że książka nie należy do dzieci,

a jedynie ktoś im tę książkę do czytania polecił.

I mama z biblioteki ją wypożyczyła.

A to bardzo ważna kwestia w tym momencie była.

Ale wstyd!

Przecież książki nawet pomazanej nie można wyrzucić.

Trzeba będzie ją do biblioteki jak należy zwrócić.

I wyjaśnić przyczynę jej stanu fatalnego,

jej pogięcia i pomięcia, obrazka nieoczekiwanego.

I książkę odkupić lub zapłacić karę.

Nikt się w takiej sytuacji nie czuje doskonale.

Ale wstyd!

Szybko do biblioteki poszła z córkami mama.

W bibliotece jak zwykle siedziała pani ta sama.

Przywitała wszystkich i już książkę ogląda.

Badawczo się przygląda książce, dziewczynkom się przygląda.

– I co żeście tutaj, łobuziaki, uczyniły?

– Przepraszamy, trochę żeśmy książkę uszkodziły.

Ale wstyd!

– No cóż, musicie teraz naprawić swe zachowanie.

Zaraz wymyślę dla was jakieś zadanie.

Pomożecie mi poustawiać stos książek na półki,
a wtedy wybaczymy wam te wyczyny, te bzdurki.
Dziewczynki zabrały się do pracy ku uciechu mamy.
– Jak dbać i szanować książki, teraz zapamiętamy.
A gdzie wstyd? Już minął, znikł!

Po przeczytaniu wiersza R. zadaje dzieciom pytania:

Czego dotyczył wiersz? Co stało się z książką? Kto ją zniszczył? Czy takie zachowanie było właściwe? Skąd dziewczynki miały książkę? Co musiały zrobić po tym, jak zniszczyły książkę? Co czuły dziewczynki, gdy oddawały książkę do biblioteki? Co musiały zrobić w bibliotece? Czy to, co czuły, minęło? Czy wy też kiedyś wstydziliście się z jakiegoś powodu? W jakiej to było sytuacji? Czy to było przyjemne uczucie? Jak czuliście się, gdy wstyd minął?

„Różne zakończenia” – zabawa w kończenie zdań. R. odczytuje początek zdania, a dzieci je kończą.

Ola nigdy się nie wstydzi gdy... Klara poczuła wstyd, ale...

Maciej wstydzi się... Można się zawstydzić, kiedy...

To wstydliva sprawa... Nie czuję wstydu, kiedy...

Kasia czuła się zawstydzona, gdy... Wstyd to uczucie, które...

Kiedy się wstydzę...

Pozdrawiam Barbara Mroziak

Kontakt: barbara.mroziak@wp.pl